

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 183

fjortiosjätte årgången

2 augusti 2003

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Kommissionen

2003/C 183/01	Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner: 2,06 % den 1 augusti 2003 – Eurons växelkurs 1
2003/C 183/02	Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare – Omräkningskurser för valutor enligt rådets förordning (EEG) nr 574/72 2
2003/C 183/03	Offentliggörande av den konsoliderade förteckningen över åtgärder enligt artikel 3a.2 i rådets direktiv 89/552/EEG, om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG 3
2003/C 183/04	Statligt stöd – Italien – Stöd C 37/03 (ex N 29/03) – Piemonte "utbyggnad av nätet av bensinstationer för försäljning av naturgas som används som motorbränsle" – Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter ⁽¹⁾ 5
2003/C 183/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3210 – EDF/EDFT) ⁽¹⁾ 10
2003/C 183/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.3224 – REWE/Bon Appétit) – Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande ⁽¹⁾ 11

II Förberedande rättsakter

.....

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

III *Upplysningar*

Europaparlamentet

2003/C 183/07

Beslut 12

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner ⁽¹⁾:

2,06 % den 1 augusti 2003

Eurons växelkurs ⁽²⁾

1 augusti 2003

(2003/C 183/01)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,1169	LVL	lettisk lats	0,6424
JPY	japansk yen	134,63	MTL	maltesisk lira	0,4263
DKK	dansk krona	7,4302	PLN	polsk zloty	4,4
GBP	pund sterling	0,6962	ROL	rumänsk leu	37 203
SEK	svensk krona	9,2302	SIT	slovensk tolar	234,76
CHF	schweizisk franc	1,5303	SKK	slovakisk koruna	41,989
ISK	isländsk krona	87,4	TRL	turkisk lira	1 609 000
NOK	norsk krona	8,157	AUD	australisk dollar	1,7258
BGN	bulgarisk lev	1,9466	CAD	kanadensisk dollar	1,5709
CYP	cypriotiskt pund	0,58741	HKD	Hongkongdollar	8,7109
CZK	tjeckisk koruna	32,31	NZD	nyzeeländsk dollar	1,9298
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiensk dollar	1,9682
HUF	ungersk forint	264,25	KRW	sydkoreansk won	1 322,63
LTL	litauisk litas	3,4527	ZAR	sydafrikansk rand	8,373

⁽¹⁾ Räntesats vid den transaktion som närmast föregick det angivna datumet. Vid refinansieringstransaktioner till rörlig ränta är räntesatsen marginalräntesatsen.

⁽²⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE

Omräkningskurser för valutor enligt rådets förordning (EEG) nr 574/72

(2003/C 183/02)

Artikel 107.1–107.4 i förordning (EEG) nr 574/72

Referensperiod: juli 2003

Tillämpningsperiod: oktober, november, december 2003

	EUR	DKK	GBP	NOK	SEK	ISK	CHF
EUR	—	7,43318	0,700448	8,28928	9,18560	87,6596	1,54763
DKK	0,134532	—	0,0942326	1,11517	1,23576	11,7930	0,208205
GBP	1,42766	10,6120	—	11,8343	13,1139	125,148	2,20948
NOK	0,120638	0,896722	0,0845004	—	1,10813	10,5750	0,186702
SEK	0,108866	0,809220	0,0762550	0,902421	—	9,54315	0,168484
ISK	0,0114078	0,0847960	0,00799055	0,0945622	0,104787	—	0,0176550
CHF	0,646151	4,80295	0,452595	5,35613	5,93529	56,6413	—

1. Genom förordning (EEG) nr 574/72 skall omräkningskursen till en valuta av belopp som är uttryckta i en annan valuta vara den kurs som under den referensperiod som fastställs i punkt 2 beräknas av kommissionen på grundval av det månatliga genomsnittet av de referensvalutakurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken.
2. Referensperioden skall vara
 - januari månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 april,
 - april månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 juli,
 - juli månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 oktober,
 - oktober månad för omräkningskurser som gäller från och med påföljande 1 januari.

Valutaomräkningskurserna skall offentliggöras i det andra numret i februari, maj, augusti och november i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien).

Offentliggörande av den konsoliderade förteckningen över åtgärder enligt artikel 3a.2 i rådets direktiv 89/552/EEG ⁽¹⁾, om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG ⁽²⁾

(2003/C 183/03)

Enligt artikel 3a.2 i direktivet ska kommissionen minst en gång om året offentliggöra en konsoliderad förteckning över de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit. Hittills har de åtgärder som vidtagits av följande medlemsstater offentliggjorts tillsammans med de lagtexter som ligger till grund för dem:

1. Italien (EGT C 277, 30.9.1999, s. 3, rättat genom offentliggörandet i EGT C 208, 20.7.2001, s. 27)
2. Tyskland (EGT C 277, 29.9.2000, s. 4)
3. Förenade kungariket (EGT C 328, 18.11.2000, s. 2)
4. Österrike (EGT C 16, 19.1.2002, s. 8)
5. Irland (EUT C 100, 26.4.2003, s. 12)

De åtgärder som vidtagits av Danmark (offentliggjorda i EGT C 14, 19.1.1999, s. 6) har upphävts med verkan från och med den 1 januari 2002 (offentliggjort i EGT C 45, 19.2.2002, s. 7).

En sammanställning av länkar till de fullständiga offentliggjorda texterna till medlemsstaternas vidtagna åtgärder finns på hemsidan för Generaldirektoratet för utbildning och kultur med adressen:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/3bis/implement_de.htm

⁽¹⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

Konsoliderad förteckning över vidtagna åtgärder

ÖVERSIKT ÖVER DE EVENEMANG SOM FÖRTECKNATS AV MEDLEMSSTATERNA ENLIGT ARTIKEL 3a

ITALIEN	TYSKLAND	FÖRENADE KUNGARIKET	ÖSTERRIKE	IRLAND
Sommar- och vinter-OS Finalen samt alla matcher i fotbolls-VM där italienska fotbollslandslaget deltar Finalen samt alla matcher i fotbolls-EM där italienska fotbollslandslaget deltar Alla hemma- och bortamatcher för italienska fotbollslandslaget inom ramen för officiella uttag Finalen och semifinalerna i Champions League och UEFA-cupen, om italienska lag deltar Cykeltävlingen Giro d'Italia Italienska Grand Prix i Formel 1 Musikfestivalen i San Remo	Sommar- och vinter-OS EM- och VM i fotboll: alla matcher där det tyska laget deltar samt inledningsmatchen, semifinalerna och finalen Semifinalerna och finalen i spelen om Tyska cupen (Vereinspokal des Deutschen Fußballbundes) Hemma- och bortamatcher med tyska fotbollslandslaget Finalerna i europeiska fotbollsturneringar för klubbtag (Champions League, UEFA-cupen) om tyska lag deltar	Grupp A (ensamrätt till direktsändning i helhet) Sommar- och vinter-OS Finalspelet i fotbolls-VM Finalspelet i fotbolls-EM Finalen i FA-cupen Finalen i skotska FA-cupen (i Skottland) Hästkapploppningen Grand National Hästkapploppningen Derby Finalerna i tennisturneringen i Wimbledon Finalen i rugbyligans Challenge Cup Finalen i rugby-VM Grupp B (redigerade sändningar i efterhand) Crickettestmatcher i England Matcher i tennisturneringen i Wimbledon förutom finalerna Alla övriga matcher i slutspelet i rugby-VM Matcherna i rugbyturneringen för sex nationer där de brittiska lagen (England, Skottland, Wales, Nordirland) deltar Samväldesspelen VM i friidrott Finalen och semifinalerna i VM i cricket samt matcher där de brittiska lagen (England, Skottland, Wales, Nordirland) deltar Ryder Cup British Open i golf	Sommar- och vinter-OS Matcherna i fotbolls-VM (herrar), där det österrikiska landslaget deltar, samt inledningsmatchen, semifinalerna och finalen Matcherna i fotbolls-EM (herrar) där det österrikiska landslaget deltar, samt inledningsmatchen, semifinalerna och finalen Finalen i österrikiska fotbollsligan Alpina skid-VM (FIS) VM i längdskidåkning (FIS) Wienerfilharmonikernas nyårskonsert Operabalen i Wien	Direktsändningar Sommar- och vinter-OS Finalerna i all-irländska fotbolls- och hurlingmästerskapen (All Ireland Senior Inter-County Football and Hurling Finals) Kvalmatcher med irländskt deltagande i Irland och utomlands för EM och VM i fotboll EM- och VM-fotbollsmatcher där det irländska landslaget deltar Öppningsmatcher, semifinaler och finalerna i EM och VM i fotboll Matcher med irländskt deltagande i slutomgången i rugby-VM Hästkapploppningarna Irish Grand National och Irish Derby Nation's Cup i Dublin Horse Show Rapporteringar i efterhand Matcherna i rugbyturneringen för sex nationer där det irländska laget deltar

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 37/03 (ex N 29/03) – Piemonte "utbyggnad av nätet av bensinstationer för försäljning av naturgas som används som motorbränsle"**Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter**

(2003/C 183/04)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 27 maj 2003 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
GD Konkurrens
Registreringsenheten för statligt stöd
J-70
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42

(Var vänlig ange ärendets namn och nummer vid all korrespondens.)

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

1. Beskrivning

Ordningen rör en utbyggnad av nätet av bensinstationer för distribution av naturgas (metan) som används som motorbränsle för kommersiella fordon. Antalet anses inte vara tillräckligt för att nå Kyoto-målet om minskade koldioxidutsläpp och bekämpa miljöpåverkan från andra farliga luftburna ämnen. Sådana utsläpp av föroreningar är en följd av den ökade trafiken och den alltför höga användningen av en viss blandning av traditionella motorbränslen. Av dessa skäl har regionen Piemonte inriktat sin åtgärd på offentliga och privata transporter, både vad gäller bilparkens och bränsledistributionens cirkulation och struktur.

Ett budgetanslag på fem miljoner euro har avsatts under tre år (2002–2003–2004).

Det finns ungefär 2 000 bensinstationer i Piemonte, av vilka 665 ägs av små och medelstora företag. 75 % av distributionsnätet ägs av de största oljebolagen.

Det föreslagna stödet ges i form av ett bidrag. Stödet uppgår till 150 000 euro, räknat per bensinstation. Det har ingen anknytning till berättigade kostnader.

2. Bedömning

Preliminär bedömning

I ett första skede förefaller inte ordningen kunna godkännas enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ⁽¹⁾ (nedan kallade "riktlinjerna") eller enligt några andra riktlinjer.

Rättslig bakgrund

Det närmast föregående ärende som är relaterat till nuvarande ärende är kommissionens beslut 1999/705/EG av den 20 juli 1999 om statligt stöd ⁽²⁾ från Nederländerna till förmån för 633 nederländska bensinstationer utefter den tyska gränsen ⁽³⁾ (nedan kallat "kommissionens beslut"). Syftet med den nederländska ordningen var att kompensera för en ökning av punktskatten på vissa bränslen (bensin, diesel och flytande gas), som allvarligt skulle komma att påverka konkurrenskraften för de nederländska bensinstationer som var belägna inom 10–20 km avstånd från den nederländsk-tyska gränsen, eftersom det var billigare för konsumenterna att åka över gränsen och tanka på de tyska bensinstationerna. Det föreslagna bidraget, som ursprungligen fastställdes till 100 000 euro per sökande, ändrades senare till 100 000 euro per bensinstation.

⁽¹⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ Statligt stöd C 43/98 (f.d. N 558/97) – Nederländerna.

⁽³⁾ EGT L 280, 30.10.1999, s. 87.

— Kommissionens beslut 1999/705/EG

Efter att ha inlett det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget drog kommissionen slutsatsen att en del av de föreslagna åtgärderna inte var förenliga med kumuleringsregeln i tillkännagivandet om stöd av mindre betydelse. De utgjorde därmed stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Stödet ansågs vara oförenligt med den gemensamma marknaden och kommissionen krävde att stödet skulle återbetalas.

— Domstolens dom i mål C-382/99

De nederländska myndigheterna väckte talan vid domstolen mot kommissionens beslut.

I sin dom⁽⁴⁾ bekräftade domstolen kommissionens beslut och avslag de grunder som lagts fram av de nederländska myndigheterna om att kommissionen underlåtit att iakttä den bindande karaktären i tillkännagivandet om stöd av mindre betydelse.

Två frågor som togs upp i kommissionens beslut och därefter i domstolens dom är särskilt relevanta i detta ärende.

Om tillämpningen av "regeln om stöd av mindre betydelse"

Domstolen instämde i kommissionens beslut vad gäller tolkningen av regeln om stöd av mindre betydelse. Särskilt vad gäller kumuleringen av stöd skall det kontrolleras att samma mottagare inte beviljas stöd av mindre betydelse som överstiger taket på 100 000 euro under tre år från den tidpunkt när det första stödet av mindre betydelse beviljades. Det är därför av avgörande betydelse att stödmottagaren identifieras på ett korrekt sätt.

I artikel 2.2 i förordning (EG) nr 69/2001 om stöd av mindre betydelse – som har ersatt tillkännagivandet om stöd av mindre betydelse – anges att "det totala stödet av mindre betydelse som beviljats ett företag inte får överstiga 100 000 euro under en treårsperiod"⁽⁵⁾.

Om gasdistributionsstationernas ägandestruktur

För att kontrollera att det inte förekommer någon kumulering av stöd genom en inkorrekt tillämpning av regeln om stöd av mindre betydelse förklarade kommissionen att de "faktiska" stödmottagarna måste identifieras. Den indelade följaktligen stationerna i sex kategorier, beroende på affärsidkarens (stationens) handlingsfrihet gentemot leverantören.

Den exakta karaktären på stationernas ägandestruktur och det förhållande som kopplar leverantören till affärsidkaren skulle därmed göra det möjligt för kommissionen att identifiera den faktiska stödmottagaren med så stor säkerhetsmarginal att man undvek kumuleringsproblemet. Det är möjligt att a) samma ägare äger eller driver flera stationer, eller b) samma affärs-

idkare ansöker om stöd mer än en gång. Ett annat sätt att kringgå kumuleringsregeln skulle vara att ett stort oljebolag de facto kontrollerar bensinstationsoperatörerna genom ett exklusivt köpavtal eller något annat avtal. Faktum är att i det nederländska ärendet begränsade kommissionen sig till att kontrollera om villkoren för användningen av regeln om stöd av mindre betydelse var uppfylld.

3. Slutsats

I detta skede överensstämmer inte åtgärden med regeln om stöd av mindre betydelse. Den överensstämmer inte heller med några andra riktlinjer eller ramverk.

Mot bakgrund av vad som ovan nämnts om nederländska bensinstationer har kommissionen följaktligen beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

SKRIVELSEN

"La Commissione si pregia informare l'Italia che dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane sulla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti dell'aiuto proposto.

1. PROCEDIMENTO

La notifica dell'aiuto N 29/03 è stata registrata il 18.12.2002 e il 31.12.2002. La Commissione ha chiesto ulteriori informazioni il 3.2.2003. Tali informazioni sono state fornite dalle autorità italiane il 25.3.2003 e sono state registrate presso il protocollo degli aiuti di Stato il 28.3.2003.

2. DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELLE MISURE

2.1. Base giuridica

L'aiuto sarà concesso sulla base della seguente legislazione:

(A) legislazione principale

— Delibera della Giunta Regionale (DGR) n. 67-7675 dell'11.11.2002 «Progetto per il potenziamento della rete di vendita del metano per autotrazione. Trasferimento ai Comuni di fondi per il finanziamento di imprese che intendano realizzare impianti di distribuzione di metano per autotrazione. Definizione dei tempi per la presentazione dei dossier di candidatura e dei criteri per la loro valutazione»

(B) legislazione secondaria

— Legge 9.12.1998 n. 426 «Nuovi interventi in campo ambientale»

— D.M. 22.12.2000 «Individuazione della Rete nazionale dei gasdotti ai sensi dell'art. 9 del decreto legislativo 23 maggio 2000, n. 164»

⁽⁴⁾ Dom av den 13 juni 2002 i mål C-382/99 "Nederländerna mot Europeiska kommissionen".

⁽⁵⁾ Innan förordning (EG) nr 69/2001 trädde i kraft kunde samma slutsats dras genom sista punkten i tillkännagivandet från 1996 avseende tillämpningen av regeln om stöd av mindre betydelse.

- D.M. 17.7.1998 n. 256 «Regolamento recante norme sulle agevolazioni per gli autoveicoli alimentati a metano o a gas di petrolio liquefatto (GPL)»
- D.M. 28.5.1999 «Concessione di mutui agli enti locali, da parte della Cassa depositi e prestiti, per il finanziamento degli interventi in campo ambientale, previsti dalla legge 9 dicembre 1998, n. 426»
- D.M. 5.4.2001 «Contributi diretti ai cittadini per l'acquisto di veicoli elettrici, a metano e GPL e per l'installazione di impianti a metano e GPL»
- DGR n. 13-7622 «Diffusione dell'utilizzo di metano e di GPL nonché di altre motorizzazioni innovative a basso impatto ambientale nelle flotte pubbliche di servizio di pubblica utilità. Definizione dei criteri di ripartizione e di trasferimento dei fondi alle Province»
- DGR n. 62-6806 «Criteri generali e modalità di contribuzione del Piano di investimenti nel trasporto pubblico locale in Piemonte ai sensi della L. 194/98. Accantonamento a favore della Direzione regionale Trasporti 9 009 895,07 di EUR sul Cap. 25192/2002»

2.2. Obiettivo

Il regime riguarda l'estensione della rete di stazioni di servizio per la distribuzione del gas naturale (metano) per autotrazione. Attualmente si contano soltanto 12 impianti del genere sul territorio del Piemonte, rispetto agli 80 dell'Emilia Romagna e ai 64 del Veneto. Si ritiene che tale numero sia insufficiente per conseguire l'obiettivo di Kyoto della riduzione di emissioni CO₂ — quale stabilito dalle legislazioni nazionale e regionale — e per ridurre l'impatto ambientale di altre sostanze pericolose presenti nell'atmosfera riducendo il livello regionale dei seguenti inquinanti: a) il biossido di azoto; b) il particolato fine; c) il benzene. Queste emissioni inquinanti sono una conseguenza della congestione del traffico e dell'uso eccessivo di una determinata miscela di combustibili tradizionali. Per tale motivo la Regione Piemonte ha incentrato la sua azione sul trasporto pubblico e privato in termini sia di circolazione/struttura della flotta veicoli che di distribuzione del carburante.

2.3. Bilancio

Il bilancio ammonta a 5 milioni di EUR.

2.4. Durata

La durata del regime dipende dalla dotazione di bilancio che è prevista per gli anni 2002, 2003 e 2004.

2.5. Beneficiari

Complessivamente vi sono circa 2 000 impianti di distribuzione del gas naturale in Piemonte, di cui 665 appartengono a PMI. Il 75 % della rete di distribuzione appartiene alle principali società petrolifere.

2.6. Tipo di aiuto

L'aiuto proposto è concesso sotto forma di sovvenzione.

2.7. Costi ammissibili ed ammontare dell'aiuto

L'aiuto ammonta a 150 000 EUR per impianto di distribuzione. Non è connesso ai costi ammissibili.

3. VALUTAZIONE

3.1. Sussistenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato CE

Le autorità italiane, notificando l'aiuto, hanno soddisfatto l'obbligo ad esse incombente ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE.

Il regime prevede un vantaggio (sovvenzioni), mediante risorse statali (bilancio regionale) a favore di talune imprese (stazioni di servizio). A prima vista il commercio ne risulta condizionato in quanto il gas naturale è oggetto di scambio, gli impianti di distribuzione possono essere vicini al confine e le società petrolifere possono beneficiare dell'aiuto.

Pertanto sono applicabili sia l'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE che l'articolo 61, paragrafo 1, dell'accordo SEE.

3.2. Base giuridica per la valutazione e la compatibilità dell'aiuto alla luce di detta base giuridica

Nella prima fase d'indagine sembra che il regime in questione non possa essere autorizzato in virtù della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente ⁽⁶⁾ (in prosieguo «la disciplina») — nonostante l'esistenza di documenti comunitari che riconoscono i vantaggi ambientali dell'impiego del gas naturale ⁽⁷⁾ — né in base ad altre discipline. Si tratta, in particolare, di un aiuto all'investimento non connesso a costi ammissibili. La Commissione esprime riserve sul fatto che questo tipo di costi capitali possa essere considerato ammissibile.

3.3. Altri elementi rilevanti ai fini della valutazione dell'aiuto

Il precedente più simile al caso attuale è la decisione della Commissione 1999/705/CE del 20 luglio 1999 in merito agli aiuti di Stato concessi dai Paesi Bassi ⁽⁸⁾ a favore di 633 distributori di benzina olandesi situati nelle regioni di confine con la Germania ⁽⁹⁾ (in prosieguo «la decisione della Commissione»). Nel caso olandese, l'obiettivo dell'aiuto proposto non era, a dire il vero, di ordine ambientale, in quanto si trattava di un aiuto volto a com-

⁽⁶⁾ GU C 37 del 3.2.2001, pag. 3.

⁽⁷⁾ Comunicazione sui combustibili alternativi per il trasporto su strada e su un insieme di misure per promuovere l'uso di bio-carburanti, [COM(2001) 547]; Libro verde sulla sicurezza dell'approvvigionamento energetico [COM(2000) 769]; Libro bianco su una politica comune dei trasporti [COM(2001) 370].

⁽⁸⁾ Aiuto di Stato C 43/98 (ex N 558/97) — Paesi Bassi.

⁽⁹⁾ GU L 280 del 30.10.1999, pag. 87.

pensare l'incremento delle accise applicate a taluni carburanti (petrolio, diesel e gas liquefatto) che avrebbe gravemente danneggiato la competitività dei distributori olandesi situati a 10-20 km dal confine tra i Paesi Bassi e la Germania, dato che per il consumatore sarebbe stato più economico attraversare la frontiera e rifornirsi di carburante presso i distributori tedeschi a un costo inferiore. La sovvenzione proposta, inizialmente fissata a 100 000 EUR per richiedente (in base alla «Normativa temporanea») è stata successivamente modificata in 100 000 EUR per distributore (in base al «Progetto di modifica»).

— Decisione della Commissione 1999/705/CE

Dopo aver avviato il procedimento ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, la Commissione ha concluso che una parte delle misure proposte non era conforme con la regola sul cumulo contenuta nella comunicazione relativa al de minimis⁽¹⁰⁾. Pertanto non potevano essere considerate come coperte dalla regola de minimis e quindi costituivano aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE. L'aiuto era stato considerato incompatibile con il mercato comune e la Commissione ne ha ordinato la restituzione.

— Sentenza della Corte nella causa C-382/99

Il 9 ottobre 1999 le autorità olandesi hanno adito la Corte di giustizia per chiedere, a norma dell'articolo 230, l'annullamento parziale della decisione della Commissione.

Nella sentenza pronunciata il 13 giugno 2002 nella causa C-382/99 «Regno dei Paesi Bassi contro Commissione», la Corte ha confermato la decisione della Commissione ed ha respinto la richiesta delle autorità olandesi secondo cui la Commissione non aveva rispettato il carattere vincolante della comunicazione de minimis.

Due punti sollevati nella decisione della Commissione e nella successiva sentenza della Corte sono particolarmente rilevanti ai fini del presente caso.

Per quanto concerne l'applicazione della regola «de minimis»

La Corte ha confermato la decisione della Commissione circa l'interpretazione della regola de minimis. In particolare per quanto riguarda il cumulo degli aiuti occorre verificare che lo stesso beneficiario non fruisca di un aiuto de minimis superiore al massimale di 100 000 EUR nell'arco di tre anni dalla data della prima concessione di aiuti de minimis. È pertanto fondamentale identificare correttamente il «beneficiario». Ai sensi dell'articolo 2, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 69/2001 relativo agli aiuti de minimis — che ha sostituito la comunicazione de minimis — «l'importo complessivo degli aiuti de minimis,

se accordato ad una medesima impresa, non può superare i 100 000 EUR su un periodo di tre anni. Tale massimale si applica indipendentemente dalla forma degli aiuti o dall'obiettivo perseguito»⁽¹¹⁾.

Sulla proprietà degli impianti di distribuzione

Per verificare che non vi sia cumulo di aiuti in base ad un'incorretta applicazione della regola de minimis, la Commissione ha dichiarato che si deve individuare il beneficiario effettivo dell'aiuto. Di conseguenza ha classificato i distributori in sei categorie, di cui le tre più pertinenti sono:

- quella dei rivenditori/proprietari («dealer-owned/dealer-operated», in prosieguo i «Do/Do»), in cui il rivenditore è proprietario del distributore che gestisce a proprio rischio ed è nel contempo vincolato alla compagnia petrolifera (rifornitori) da un accordo di acquisto esclusivo,
- quella dei rivenditori/locatari («company-owned/dealer-operated» in prosieguo i «Co/Do») in cui il rivenditore è locatario del distributore che gestisce a proprio rischio ed è nel contempo vincolato al fornitore da un accordo di acquisto esclusivo,
- quella dei rivenditori dipendenti («company-owned/company-operated»; in prosieguo i «Co/Co»), in cui il distributore è gestito da dipendenti o da controllate della compagnia petrolifera che non sopportano i rischi della gestione e che non sono liberi di scegliere i loro fornitori.

La natura esatta della proprietà del distributore di benzina e del rapporto che lega il fornitore al distributore permetterebbe in tal modo alla Commissione di individuare l'effettivo beneficiario dell'aiuto con un grado di certezza tale da evitare il problema del cumulo. Può darsi che a) lo stesso proprietario possieda oppure gestisca vari distributori e/o b) lo stesso rivenditore presenti più di una domanda di aiuto. Una grande società petrolifera potrebbe anche sottrarsi alla regola sul cumulo⁽¹²⁾ qualora di fatto detenga il controllo sui gestori dell'impianto di distribuzione per effetto di un accordo di acquisto esclusivo o altri accordi. Di fatto, nel caso olandese, la Commissione si è limitata a verificare che fossero state rispettate le condizioni per l'applicabilità della regola de minimis.

I due quesiti posti dalla Commissione

Delle conclusioni testé illustrate occorre tener conto nel caso N 29/03.

Il 3 febbraio 2003 la Commissione ha chiesto alle autorità italiane ulteriori informazioni.

⁽¹⁰⁾ Comunicazione della Commissione sulla regola de minimis per gli aiuti di Stato (GU C 68 del 6.3.1996, pag. 9).

⁽¹¹⁾ Prima dell'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 69/2001, si poteva giungere alla stessa conclusione sull'applicazione della regola de minimis in base all'ultimo paragrafo della comunicazione del 1996.

⁽¹²⁾ Attualmente enunciata all'articolo 3, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 69/2001.

In particolare, con il primo quesito la Commissione voleva sapere se le autorità italiane fossero disposte a ridurre l'aiuto proposto — apparentemente concesso per impianto di distribuzione — dal proposto ammontare di 150 000 EUR a 100 000 EUR nell'arco di tre anni in base all'articolo 2.2 della regola de minimis. Qualora tutte le disposizioni della regola de minimis fossero rispettate, la notifica potrebbe essere ritirata.

Con il secondo quesito, la Commissione intendeva scoprire se le stazioni che vendono gas naturale utilizzato come carburante in Piemonte appartengano a imprese piccole, micro o ad imprese individuali oppure se (almeno una parte di esse) appartenga ad una rete di vendita di proprietà di grosse società o di gruppi petroliferi multinazionali.

Risposta inappropriata da parte delle autorità italiane

Quanto al primo quesito, le autorità italiane non hanno accettato di ridurre il contributo da 150 000 EUR a 100 000 EUR proposto per l'arco di tre anni. Esse hanno inoltre confermato che l'aiuto sarebbe stato concesso «per impianto di distribuzione» e non «per impresa richiedente». Esse hanno ammesso che in caso di molteplici domande di aiuto, è possibile che siano presentate da soggetti (distributori) appartenenti alla stessa impresa(e).

Quanto al secondo quesito, le autorità italiane hanno fornito un elenco dal quale risulta che dei 12 attuali impianti di distribuzione che vendono gas naturale — ripartiti tra le province di Torino (TO), Alessandria (AL), Cuneo (CN) e Novara (NO) — sei appartengono a microimprese, tre a piccole imprese, uno a una «PMI» (senza ulteriore specificazione) e due — ad Alba (TO) e nella stessa città di

Torino a grandi imprese: «ERG Petroli» e, rispettivamente, «TAMOIL Petroli»:

Occorrerebbero ulteriori informazioni per stabilire il tipo di rapporto contrattuale (accordo di acquisto esclusivo o altro accordo) ed eventualmente il tipo di clausole esclusive speciali che legano il fornitore(i) alla clausola relativa ai distributori citata nel caso olandese.

4. CONCLUSIONE

Nonostante l'ammontare ridotto e la distorsione — a priori limitata — della concorrenza, nella fase attuale la misura non è conforme con la regola de minimis. Non è neppure conforme con altre discipline o orientamenti.

La Commissione ha pertanto deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

In base alle suddette considerazioni la Commissione, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, invita l'Italia ad inviare osservazioni e a fornire qualsiasi informazione utile ai fini della valutazione della misura entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto.

La Commissione richiama l'attenzione delle autorità italiane che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che l'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.”

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.3210 – EDF/EDFT)**

(2003/C 183/05)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 23 juli 2003 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken det franska företaget Electricité de France (EDF) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över det brittiska företaget EDF Trading Limited (EDFT) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— EDF: produktion, överföring, distribution och leveranser av elektricitet.

— EDFT: handel med och saluföring av energiproduktet, särskilt inom pooler och på avista- och terminsmarknaderna för energiprodukter.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.3210 – EDF/EDFT till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret Företagskoncentrationer och -fusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende COMP/M.3224 – REWE/Bon Appétit)****Ärendet kan komma att behandlas enligt förenklat förfarande**

(2003/C 183/06)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 24 juli 2003 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, genom vilken företaget REWE-Beteiligungs-Holding International GmbH (REWE) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, fullständig kontroll över företaget Bon Appétit Group AB (BAG), genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— REWE: detaljist- och grossistförsäljning av livsmedel och hygienprodukter.

— BAG: detaljistförsäljning av livsmedel och dagligvaror, grossistförsäljning av livsmedel och hygienprodukter.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att behandlas i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽³⁾.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (32-2) 296 43 01, 296 72 44 eller per post med referensnummer COMP/M.3224 – REWE/Bon Appétit till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret Företagskoncentrationer och -fusioner
J-70
B-1049 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT C 217, 29.7.2000, s. 32.

III

(Upplysningar)

EUROPAPARLAMENTET

BESLUT

(2003/C 183/07)

EUROPAPARLAMENTETS GENERALSEKRETERARE HAR

MED BEAKTANDE AV rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsterföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställingsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt artikel 30 i dessa tjänsteföreskrifter,

MED BEAKTANDE AV presidets beslut av den 12 december 1962 om inrättande av tillsättningsmyndigheten, som senast ändrades den 25 juni 1997,

MED BEAKTANDE AV meddelandena om följande allmänna uttagningsprov: PE/58/A, PE/59A, PE/64/A, PE/65/A, PE/66/A, PE/67/A, PE/70/A och PE/71/A,

MED BEAKTANDE AV kommissionens yttrande från sammanträdet den 11 juni 2003,

EFTER förslag från generaldirektören för personalfrågor,

BESLUTAT FÖLJANDE

Artikel 1

Giltighetstiden för listorna över reserver från de allmänna uttagningsproven nr PE/65/A och PE/67/A förlängs till och med den 30 juni 2004.

Artikel 2

Giltighetstiden för listorna över reserver från de allmänna uttagningsproven nr PE/58/A, PE/59/A, PE/64/A, PE/66/A, PE/70/A, och PE/71/A förlängs inte.

Julian PRIESTLEY

Generalsekreterare